

Establiments oberts

Els establiments del carrer Jesús i Cap de la Vila son tots oberts

El passat dimarts l'Ajuntament de Sitges ha instal·lat pancartes amb la llegenda *establiments oberts* en els carrers que donen pas a la zona de obres de reurbanització del centre de la Vila.

La Federació de Comerciants i Empresaris de Sitges dóna las gràcies a l'Ajuntament per portar a terme aquesta petició, que la van fer en la darrera mesa de seguiment de obres.

Desitgen que aquesta nova comunicació porti públic al Carrer Jesús i Cap de la Vila perquè els establiments estan tots oberts i comuniquen a tots els clients que no dubtin en visitar els seus comerços habituals.

La Junta Directiva

Federació de Comerciants i Empresaris de Sitges
www.feces.es - info@feces.es

Obres de reforma

Teòricament es reforma per millorar i es restaura per conservar. Més d'un i d'una diran: Millor reformar, conservar surt massa car. Ara bé, si la reforma s'ha de rebentar als pocs mesos, la cosa canvia. Un exemple d'això el tenim als carrers Barcelona i Àngel Vidal.

A la platja de Sant Sebastià, emblemàtica per Sitges, sense cap dubte hi ha un greu problema que s'arrossega des de fa temps: El clavegueram.

A les obres de reforma, que ja s'han iniciat, tothom espera que hi primí el sentit comú, i que enlloc de posar-hi pedaços es solucioni d'una vegada aquest tema de vital importància.

Tots hi tenim molt a guanyar.

Núria Carbonell

PUBLIC edicions
SITGES

**A partir del dia 2 de GENER
ens traslladem al**

carrer Sant Pau, 6

(Davant de la galeria d'art Els 4 Gats)

La seva
publicitat a:

L'ECO de SITGES

D'ací, d'allà... i d'acullà

A L'ALTRE COSTAT DE LA VIA ...

Moltes ciutats del món mundial es molt normal que estiguin dividides per un accident, sigui natural o bé artificial, com exemple podem triar Praga amb el riu Moldava que separa les parts de Nove i Estare Mesto i la part antiga de Malastrana on s'hi troba el Castell i la catedral de Sant Vito i el carrer de l'Or, on hi va viure Kafka. Això també ho trobem a Budapest que està separat pel Danubi- no gaire blau, però, el riu separa Buda de Pest i els 21 districtes de l'antiga ciutat imperial de 2,2 milions d'habitants, i ambdues ciutats tenen un reguitzell de ponts que fan que visquin unides malgrat tot.

Però som a Sitges, una vila turística que la separa una altra barrera, en aquest cas, artificial, una via del tren -la segona de Catalunya, després del Barcelona-Mataró i tercera l'Estat Espanyol intercontinental de l'època, el primer era el de Cuba-Via que en el temps del seu projecte algunes ments preclares varen fer que no passes pel costat de la platja. Ara aquesta via després de més de 100 anys que es troba al bell mig de la Vila, és una nosa que gairebé totes les diferents administracions i oposicions municipals el volen soterrar i fer-ne, diuen, un llarg passeig.

Canvi de lloc

Després de la introducció haig de dir als meus amics lectors que he canviat de domicili i he anat del carrer Espalter just a l'altre costat de la via, amb finestres que donen a la mateixa Avinguda de les Flors -i no sé perquè li diuen així, si no n'hi ha- tinc l'entrada al Camí de Capellans, prop del Carrer de la Lluna i el Carrer del Sol, en definitiva al centre però en un lloc nou.

Al centre...

Des que visc a Sitges, sempre m'havia allotjat entre el mar i la via (Espalter, Sant Bartomeu, etc.), llocs que m'agraden i que antigament per molts dels autòctons vilatans, la carretera anomenada Passeig de Vilanova, era el final del Sitges central. Ara les coses han canviat perquè la zona municipal és tan gran que és com si anéssim a la Creu de Sant Isidre. Deia que sempre m'agrada't viure el més a prop possible del centre, reconec que les distàncies sempre són relatives, i els llocs on anava i vaig, se m'han allargat entre quatre i

cinc minuts, i per d'altra banda n'he guanyat de nous i més propers. Però per altra banda per a mi Sitges és tot un conjunt que només té unes barreres artificials que la desfigurin, però que en principi en va ser una sort - i ara es motiu de disputa o de llargs projectes electorals, fent-los bandera per veure qui la treurà i si en farem un passeig l'omplirem de cases i pisos, encara que tot això va per molt llarg

El trasllat de domicili.

Després d'anys al mateix lloc els canvis són complicats i més quan hom n'ha fet qui sap-los, us puc assegurar que cada vegada són més feixucs i emprenyadors, però ja ho diuen: "... que a la vida no es pot tenir tot..."

També és un cert alicient ...

Creuar la via, sempre pots triar anar per sota o també per sobre, pots passar per sota el Pont de l'Avinguda Vilafranca, per sota del Pont de l'Estació de la RENFE -clar si tens passi d'anada, perquè de tornada- de nord cap a sud no cal, coses de la vida, també pots passar per sota del Pont (que va fer una altra administració municipal), el de l'ascensor o que en podríem dir dels "peixets", al davant de l'Escola Pia i amb un ascensor a part d'ésser lentíssim està molt deixat i brut i ningú no hi fa res, segurament deuen esperar les properes eleccions.

Molta gent que conec arreu...

Per la meua manera d'ésser, tant en un lloc com en un altre, conec gent **D'AQUÍ, D'ALLÀ,...D'ACULLÀ**, i a part del lloc on es viu, dorm, etc., l'important és estar a gust i sembla que així serà en aquest nou lloc. En el primer dels molts viatges que varem fer (7 i pico) -i haig de donar les gràcies als amics que han fet que això fos possible i que ho patiren d'allò més traslladant el munt de trastos, llibres, papers i etc., que tenia acumulats-, a l'acabar, anàrem a recuperar forces, uns soparets al bar d'una mica més amunt -al carrer de la Lluna, cantonada al carrer del Sol i que s'anomena **Bar la Penya** en un edifici que va fer als anys seixanta l'Isidro Villanueva i que ara porten els seus fills i que cal dir que ens tractaren molt bé i sempre hi trobo molta gent que conec.

Després del drama del trasllat, estic molt bé, una mica més fred i em toca el sol a l'altre costat de la via.

Víctor Lluelles i Cardona

escolta Sitges
www.radiomaricel.cat

